yapmamak için dişimizi
sıka bu hale geldik.
Bu hafta'da 40 lira
Pazar günleri çıkar
SAYI:625

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

İşadamlarımız yıllardır devletten sudan ucuz krediler alır. Vergi iadeleri alır. Teşvik primleri alır. Batmakta olan şirketleri, devlet tarafından kurtarılır. Üstelik son dört yıldır sendikasız kalan işçilere istedikleri gibi gıdım, gıdım ücretler verirler. Tüm bunlara rağmen hala kendi başlarına ayakta durmayı beceremeyip, koro halinde ağlaşarak devlet desteği istemekteler...

GIRGIR 13 YAŞINDA

Bugün dergiye geldiğimde ortalık biraz tuhafçanaydı... Odalar balonlar, fenerler, bayraklarla süslenmişti. Ve işin daha tuhafı iş ve gece leme günü olmasına rağmen herkes keyifliydi.. "Yahu burası düğünevine dönmüş, içinizden birisi nihayet sünnet olmaya karar verdi anlaşılan" dedim... Yok bugün Gırgır'ın 13.yaş günü dediler. Vay canına saat o kadar oldu mu?.. Ben artık tahliye ediliyorum, sizlerin de affı beklemesine gerek kalmadı hepiniz serbestsiniz filan dedim. Çocukların keyiflerini kaçırmak için gösterdiğim tüm çabalar sonuç vermedi. Pastaları yedikten sonra bir güzel de hatıra resmi çektirdiler.. Ben de bu gayet tarihi ve tarihsel resimde yer alanları tanıtmaya çalışayım. Belki bir gün biri çıkar, kimdi bu insanlar yahu diye merak eder...

Sol en üst kattakiler **Atilla Atalay** ile **Ufuk Gürgenç...** Atilla yazılar yazıp , gelen öyküleri okur ve değerlendirir. Bu arada inşaat mühendisi olmaya uğraşmaktadır. Ufuk ise orta sayfada gördüğünüz göbek oğuşturmalı cinsinden garaip karikatürler çizer. Bir alttaki sıranın başında **Güneri İçoğlu** var. Dört yıldır çizgisini düzeltemediğinden Gırgır, Fırt, Laklak arasında seyyar espirici olarak tur atmaktadır. Yanında yüzünün üçte ikisi görünen **Can Barslan** olup, en sinir bozucu espirileri bulur ve daha sinir bozucu şekilde çizer.. Çizerken zorlandığı ve zorlanmayı da hiç sevmediği için espirilerini daha çok **Ergün'**e çizdirir. Mizahçılıktan kalan boş zamanlarını değerlendirip mühendis-mimar olmuştur... Kendisine sünnet şapkası yapıp giyen güleç yüzlü **Gani Müjde** olup, günün 24 saatinde cebinde boncuk bulmuş gibi hep böyle sırıtır. Kafası bozuk, canı sıkkın olanlar içleri açılsın diye **Gani'**yi seyrederler. Birkaç müzik aleti çalan **Gani** Sinema TV Enstitüsü mezunu olup Laklak sayfasını yönetir. Çizgiyi epeydir boşladığından Gırgır ve Fırt'a sadece espiri bulur. **Gani'**den sonra gördüğünüz balon mavi olup, kadroya yeni katılmıştır. "Çok fiyakalı politik karikatürler çizerim" demektedir. Balonla fener arasına saklanan **Latif Demirci'**dir. Saklanma nedeni ise yakalayıp yine bir sürü karikatür çizdirecekler korkusundandır. Güzel çizdiği için yakalayan karikatürünü **Latif'e** çizdirmektedir. Gırgır'a 14 yaşında girmiştir. Yanında Karadenizli Karadenizli bakan delikanlı **Mehmet Çağçağ'**dır. Size her hafta kendi mahallesini çizer. Acı acı alay ettiği insanları aynı zamanda çok sever. Arkadaşlarının 10 yılda bitiremedikleri Güzel Sanatlar Akademisini Karadenizli inadıyla 5 yılda bitirmiştir. **Çağçağ'**ın yanında (benim de başımın saçlarım tarafından en çok terkedilen kısmında) yakışıklı gibi görünen **Behiç Pek'**tir. Öyle görünmesine aldanmayın, daha yakışıklıdır. Sigarası, içkisi kumarı olmayan temiz bir aile çocuğu olmasına rağmen Muhlis Bey ve Birazda Savaşalım gibi karışık işlerle uğraşmaktadır. Hemen tepesindeki **Hasan Kaçan'**dır. Bir yıldır evli olmasına rağmen hala kiralık ev aramaktadır. Küçük yaşta karikatürcü olduğu için milyoner olamamıştır. Çünkü karikatürcü olunca kalecilik hayatı bitmiş ve Galatasaray'dan 50 milyon transfer ücreti alma hayalleri de suya düşmüştür. **Hasan'**ın kolunun altındaki **Muammer Barutçu** olup, yazı ve çizgiyi beceremediğinden Yazı İşleri Müdürü olmuştur.

Gelelim tekrar sol başaa. Yüzünün yarısı görünen ve saçlarının altından masum bakışlarla bakan **Galip Tekin'**dir. Tüm masum bakışlarına ve iki kollu iki bacaklı doğal bir insanmış gibi görünmesine rağmen, arkadaşların onun uzak bir gezegenden geldiğini tahmin etmektedirler. Ayrıca **Galip'**in oturduğu yerden kolunu uzatıp karşı binadaki çay ocağından bir bardak çay alarak masasına koyduğunu, kalemine bilinmedik dilde birşeyler söyledikten sonra tuvalete gidince, kalemin kendi kendine çizdiğini iddia etmektedirler.

Yanındaki **İlban Ertem'**in ise sadece çizgiroman çizerek geçinebilmek gibi büyük iddiaları vardır. Ve yıllardır becerebilmekte de... **Tamer Ocak'**a boyunduruk çekmiş olan **Hasan Gez** ise "Karikatürcü olamazsam" korkusuyla doktor olacak.. Tıp fakültesini sanırım bitirmek üzere. Aslında **Tamer Ocak, Hasan Gez'**den ve yanındaki Tu[ncay Akgün']**cay'**dan da bir kafa uzundur. Ama böyle resim çektirirken muhabbet dümeniyle kafakola gelmiş.. Dünyada e[n] çok çocukları seven **Tamer'**in espirilerinin yüzd[e] sekseni de çocuklar üstünedir. Eskiz çizerken raha[t] kalem oynatan **Tamer,** dergide basılacak karikatür çizerken tıpkı **Orhan Alev** gibi korkup paniğe kapılanlardandır. Bu haftaki karikatürünü de geç geldiği için düğün fotorafımızda yer alamayan **Kemal Aratan'**a çizdirdi.. Bıraktığı bol sakalla yüzüne çerçeve yaptırmış olan **Tuncay Akgün'**ün güldüğünü ilk kez görüyorum. Arkasında duran **Süleyman Yıldız** münasebetsiz birşeyler yapmış olmalı.. Oysa aramızda en güldüğümüz karikatürlerin çoğu akademide okuyan **Tuncay'**ındır. **Süleyman** ise satranç taki en büyük rakibimdir. İnatçıdır, yazardır, çizerdir, Gırgır'ı yönetenlerden biridir. Ve de Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksek Okulunu bitirmesine az birşey kalmıştır. Bitişiğindeki karayağız delikanlı **Gürcan Gürsel'**i andıryor. Ama **Gürcan** sazbenizli ve zayıftır. Üç yıl sonra nihayet tatile çıkıp böyle olmuş. Bunlara tatil için asla izin vermemeli. Böyle sağlıklı, şen şatır gelip arkadaşlarının ahlakını bozuyorlar.. Deniz, güneş filan gibi münasebetsiz şeylerin varlığını hatırlatıyorlar.. Akademi mezunu olan **Gürcan'**ın yanındaki ise ben olsam gerek.. Ama benimaslında daha çok saçım ve daha yakışıklı bir suratım vardır. Nedense son günlerde resimlerim böyle bir tuhaf çıkmaya başladı. Yanımdaki ise **Tekin Aral'**dır. Doğduğundan beri kardeşimdir. Ne yapalım, bu da onun kaderidir. Gırgır'da güzel güzel yazıp çizerken şerrimden illallah deyip, kendi dergisini kendisi çıkarmıştır. **Tekin'**in yanındaki **Doğan Güneş'**tir. Yeteneğini ustalığa çevireceği gün hasretle beklenmektedir Akademilidir.

Halil Küçük ise sihirbazdır. Gecenin üçünde çay, kahve, çini mürekkebi kalem yaratır. Arşiv işlerinden diş ağrısı ilacı bulmaya kadar koşturur. Lise mezunudur. Arka sayfadan ön kapağa zıplayanlardan biri de **Ergün Gündüz'**dür. Gayet çizerdir. Eline yapışan kalem bir kaç kez ameliyatla söküldüp alınabilmiştir. Resimde azıcık

...sayfada

Özal hükümeti sekizinci ayında...

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

İzmir sanayii fuarı açıldı...

Geçenlerde televizyonda "Su akar iz bırakır, turist döviz bırakır" şeklinde bir anons izledik. Bu dahiyane yayıncılık buluşu karşısında fena halde duygulandık, TV'cileri yürekten kutluyoruz. TRT'nin çorbasında bizim de tuzumuz olsun diye aşağıdaki anonsları hazırladık.

•Deniz altı cam cam
Öpsün seni turist amcam
•Sen seni bil, sen seni.
Turist çağır kalkındır ekonomini
•Dam üstünde un eler,
Hoştut yine gelsin ecnebiler.
•Dizi dizi inciyiz,
Turist çekmede birinciyiz.
•Suya attım taş etli faş,
Turizm patlaması yapalım yavaş yavaş
•Ne Şam'ın şekeri ne Arabın yüzü.
İyi davran; indir cebe dövizü.

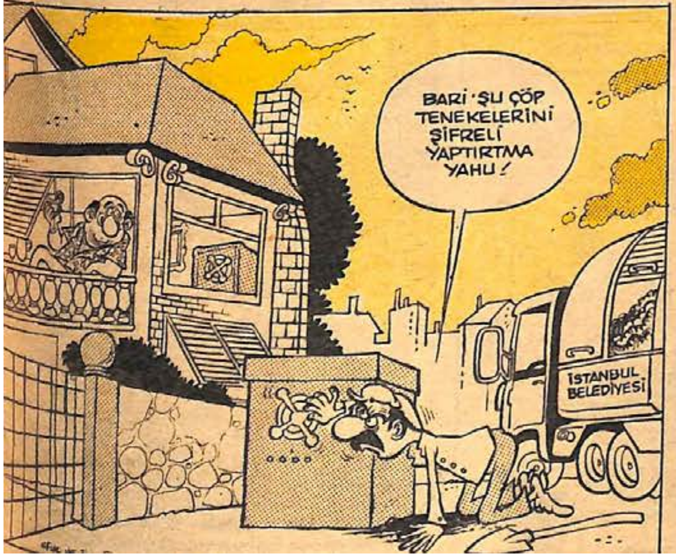

Halit Narin "Soyunmak isteyenler benim otelime gelsinler" ded

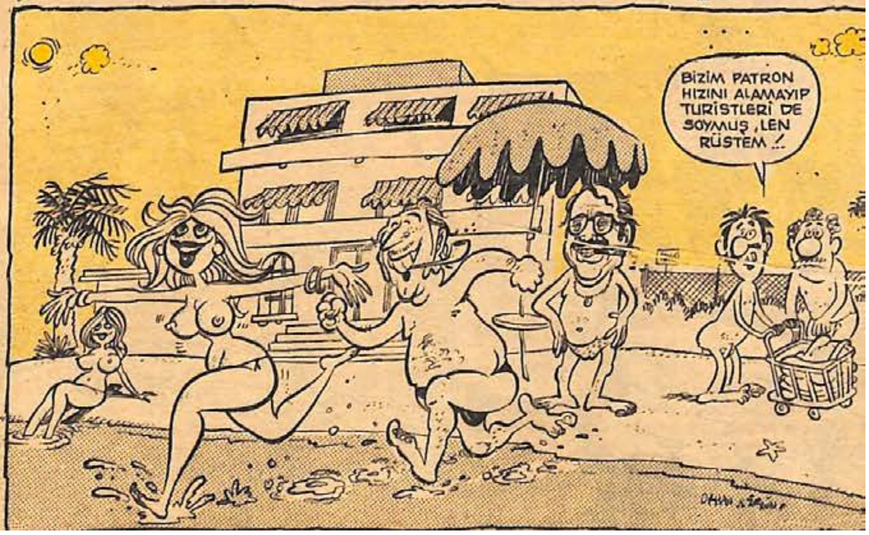

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

Baştarafı 2'nci sayfada

görünen **Vedat Kemer** şimdilik Gırgır'da da az görülmektedir. Ama çalışkandır ve çokça görüm yakındır.

Gelelim kızkardeşlerimizee.. **Gülay Batur,** mahçup ve bu yüzden resmi çekilirken yine dilini çıkar Akademinin taze mezunlarından **Gülay,** karikatür erkeklere acımasız davranır. **Mevhibe Turay** olma gır iki, üç hafta bir çıkar. Elektronik beyinimizdir. G daki kırkı aşkın delifişeği düzene sokabilen tek Mektuplar tasnif edilebiliyorsa, masalar yerinde k yorsa, gönderilen yazı ve karikatürlerin parası öde yorsa, koridorlarda birbirimize çarpmadan dolaşab sak **Mevhibe**'nin sayesindedir. **Mevhibe**'nin ya **Ramize Erer**'dir. Karikatürcüdür. Biraz da tembel sana **Meryem Ana**'yı hatırlatır. **Özden Öğrük** bir kız yıllarca sürdürebilen tek karikatürcümüzdür. Ken raz Bediş, biraz Banu, hatta biraz dededir.. Mük ver.. Ama dalgasını da geçer... Akademi seramik bö mezunudur. **Aydın Şahin** çocuk yaşında posta gö olarak geldiği Gırgır'ın şimdi teknik sekreteri ve sıdır... Üç gün, üç gece uyumadan çalıştığını çok düm... Mangal gibi yüreği vardır. Fotoraf objektif fından çenesi uçurulan güleç gözlerin sahbi Bülent **bacıoğlu**'dur. Dünyayı sever, insanları sever, işin onca işten sonra çizmeyi bile hala sever. Ülseri ve reni tuttuğu sırada bile çizgileri şişirdiği görülme Bir de garip huyu vardır, küfretmez. Yanındaki O **Alev**'dir. On yıl önce ziyaret olsun diye geldiği Gırg hala çalışmaktadır. Bu yüzden kimya fakültesinin sınıfından ayrılmak zorunda kalmıştır. Gırgır'ı yön lerden biridir. Harika bir çizgisi vardır ama dergiy mez. Çizgiroman seneryosundan, panoromalara konu espiri bulur ve çalışmaktan nefret eder. **Şev laz'a** göre herkes iyi, hayat keyifli, çizmek sevinç cidir. Tatbiki Güzel Sanatları ve yedeksubaylığını miştir. Çocuk kalabilmek için uğraşmaktadır. Ufuk **nık** Ziraat Fakültesini ortasında bırakıp, Eğitim Fak resim bölümüne girmiştir. O da **Zafer Temoçin** gibi nekli bir karabataktır.

Tabi hepimiz bu kadar değiliz.. **Şükrü Yavuz** ve **Külegeç** izinde, **Murat Kürüz** Günaydın'ın çocuk sa nı hazırlamakta, **Cemil Cahit Yavuz** da sanat sayfa uğraştığından 13 yaşımızın anı fotoğrafında yer ala lar. Ayrıca bu fotoğrafta **Oğuz Alpladin, Mehmet** **Süavi Sualp, Mim Uykusuz ve İsmet** Çelik'in de b duğuna eminim. Ama biz onları göremiyoruz san

13. yaşımız hepimize uğurlu olsun...

OĞUZ AR

DUYURU

İzmirli karikatürcüler, karikatürlerini posta kartı olarak bastırmışlar. 14 tanesini 250 liradan satıyorlar. İstemeyeri olarak 1849 S. 21/5 Karşıyaka İzmir adresini göndermişler. Kartlardan ikisini yayınlıyorum.

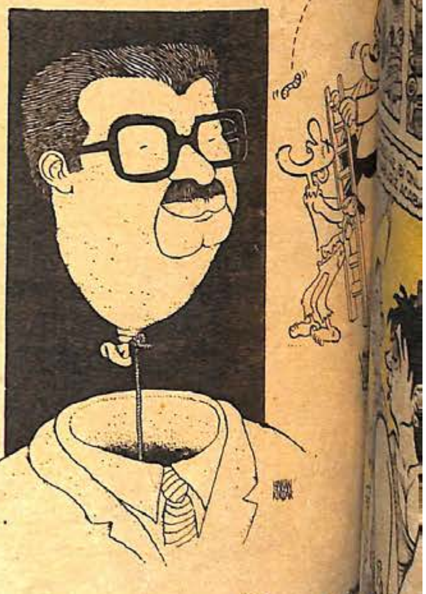

•••

Ayla Kutlu'nun öykü kitabı "Hüsnüyusuf Gü yayınlandı.

•••

İngiliz mizahçısı Jerome K.Jerome'un "Tekne adlı romanıyla, İtalyan mizah yazarı Guareschi'nin İnad" ... Yayınevi'nce yayınla

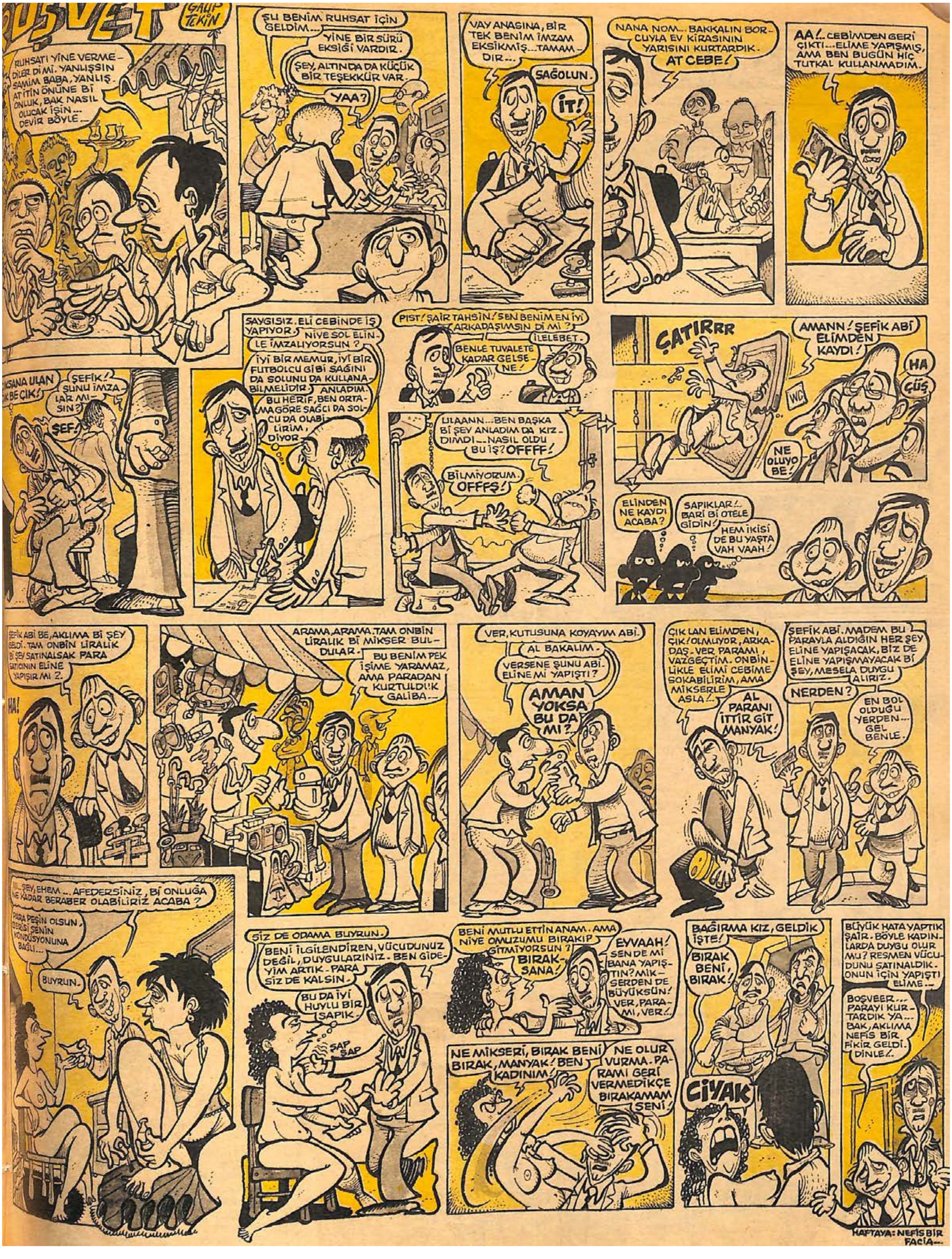
ÜŞVET
GALİP TEKİN
RUHSATI YİNE VERMEDİLER Dİ Mİ. YANLIŞSIN SAMİM BABA, YANLIŞ. AT İTİN ÖNÜNE Bİ ONLUK, BAK NASIL OLUCAK İŞİN... DEVİR BÖYLE...
ŞU BENİM RUHSAT İÇİN GELDİM...
YİNE BİR SÜRÜ EKSİĞİ VARDIR.
ŞEY, ALTINDA DA KÜÇÜK BİR TEŞEKKÜR VAR.
YAA?
VAY ANASINA, BİR TEK BENİM İMZAM EKSİKMİŞ... TAMAMDIR...
SAĞOLUN.
İT!
NANA NOM... BAKKALIN BORCUYLA EV KİRASININ YARISINI KURTARDIK. AT CEBE!
AA!.. CEBİMDEN GERİ ÇIKTI... ELİME YAPIŞMIŞ, AMA BEN BUGÜN HİÇ TUTKAL KULLANMADIM.
SANA ULAN BE ÇIK!
ŞEFİK! ŞUNU İMZALAR MISIN?
ŞEF!
SAYGISIZ. ELİ CEBİNDE İŞ YAPIYOR.
NİYE SOL ELİNLE İMZALIYORSUN?
İYİ BİR MEMUR, İYİ BİR FUTBOLCU GİBİ SAĞINI DA SOLUNU DA KULLANABİLMELİDİR.
ANLADIM. BU HERİF, BEN ORTAMA GÖRE SAĞCI DA SOLCU DA OLABİLİRİM, DİYOR.
PIST! ŞAİR TAHSİN! SEN BENİM EN İYİ ARKADAŞIMSIN Dİ Mİ?
İLELEBET.
BENLE TUVALETE KADAR GELSENE!
ULAANN... BEN BAŞKA Bİ ŞEY ANLADIM DA KIZDIMDI... NASIL OLDU BU İŞ? OFFFF!
BİLMİYORUM. OFFFŞ!
ÇATIRRR
AMANN! ŞEFİK ABİ ELİMDEN KAYDI!
HA
ÇÜŞ
WC
NE OLUYO BE!
ELİNDEN NE KAYDI ACABA?
SAPIKLAR!.. BARİ Bİ OTELE GİDİN!
HEM İKİSİ DE BU YAŞTA VAH VAAH!
ŞEFİK ABİ BE, AKLIMA Bİ ŞEY GELDİ. TAM ONBİN LİRALIK Bİ ŞEY SATINALSAK PARA SATICININ ELİNE YAPIŞIR MI?
HA!
ARAMA, ARAMA. TAM ONBİN LİRALIK Bİ MİKSER BULDULAR.
BU BENİM PEK İŞİME YARAMAZ, AMA PARADAN KURTULDUK GALİBA...
VER, KUTUSUNA KOYAYIM ABİ.
AL BAKALIM.
VERSENE ŞUNU ABİ. ELİNE Mİ YAPIŞTI?
AMAN YOKSA BU DA MI?..
ÇIK LAN ELİMDEN, ÇIK! OLMUYOR, ARKADAŞ. VER PARAMI, VAZGEÇTİM. ONBİNLİKLE ELİMİ CEBİME SOKABİLİRİM, AMA MİKSERLE ASLA!..
AL PARANI İTTİR GİT MANYAK!
ŞEFİK ABİ. MADEM BU PARAYLA ALDIĞIN HER ŞEY ELİNE YAPIŞACAK, BİZ DE ELİNE YAPIŞMAYACAK Bİ ŞEY, MESELA DUYGU ALIRIZ.
NERDEN?
EN BOL OLDUĞU YERDEN... GEL BENLE.
ŞEY, EHEM... AFEDERSİNİZ, Bİ ONLUĞA NE KADAR BERABER OLABİLİRİZ ACABA?
PARA PEŞİN OLSUN, GERİSİ SENİN KONDÜSYONUNA BAĞLI...
BUYRUN.
SİZ DE ODAMA BUYRUN.
BENİ İLGİLENDİREN, VÜCUDUNUZ DEĞİL, DUYGULARINIZ. BEN GİDEYİM ARTIK. PARA SİZ DE KALSIN.
BU DA İYİ HUYLU BİR SAPIK.
ŞAP ŞAP
BENİ MUTLU ETTİN ANAM. AMA NİYE OMUZUMU BIRAKIP GİTMİYORSUN?
BIRAKSANA!
EYVAAH! SEN DE Mİ BANA YAPIŞTIN? MİKSERDEN DE BÜYÜKSÜN! VER, PARAMI, VER!..
NE MİKSERİ, BIRAK BENİ BIRAK, MANYAK! BEN KADINIM!
NE OLUR VURMA. PARAMI GERİ VERMEDİKÇE BIRAKAMAM SENİ!
BAĞIRMA KIZ, GELDİK İŞTE!
BIRAK BENİ, BIRAK!
CİYAK
BÜYÜK HATA YAPTIK ŞAİR. BÖYLE KADINLARDA DUYGU OLUR MU? RESMEN VÜCUDUNU SATINALDIK. ONUN İÇİN YAPIŞTI ELİME...
BOŞVEER... PARAYI KURTARDIK YA... BAK, AKLIMA NEFİS BİR FİKİR GELDİ. DİNLE!..
HAFTAYA: NEFİS BİR FACİA...

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

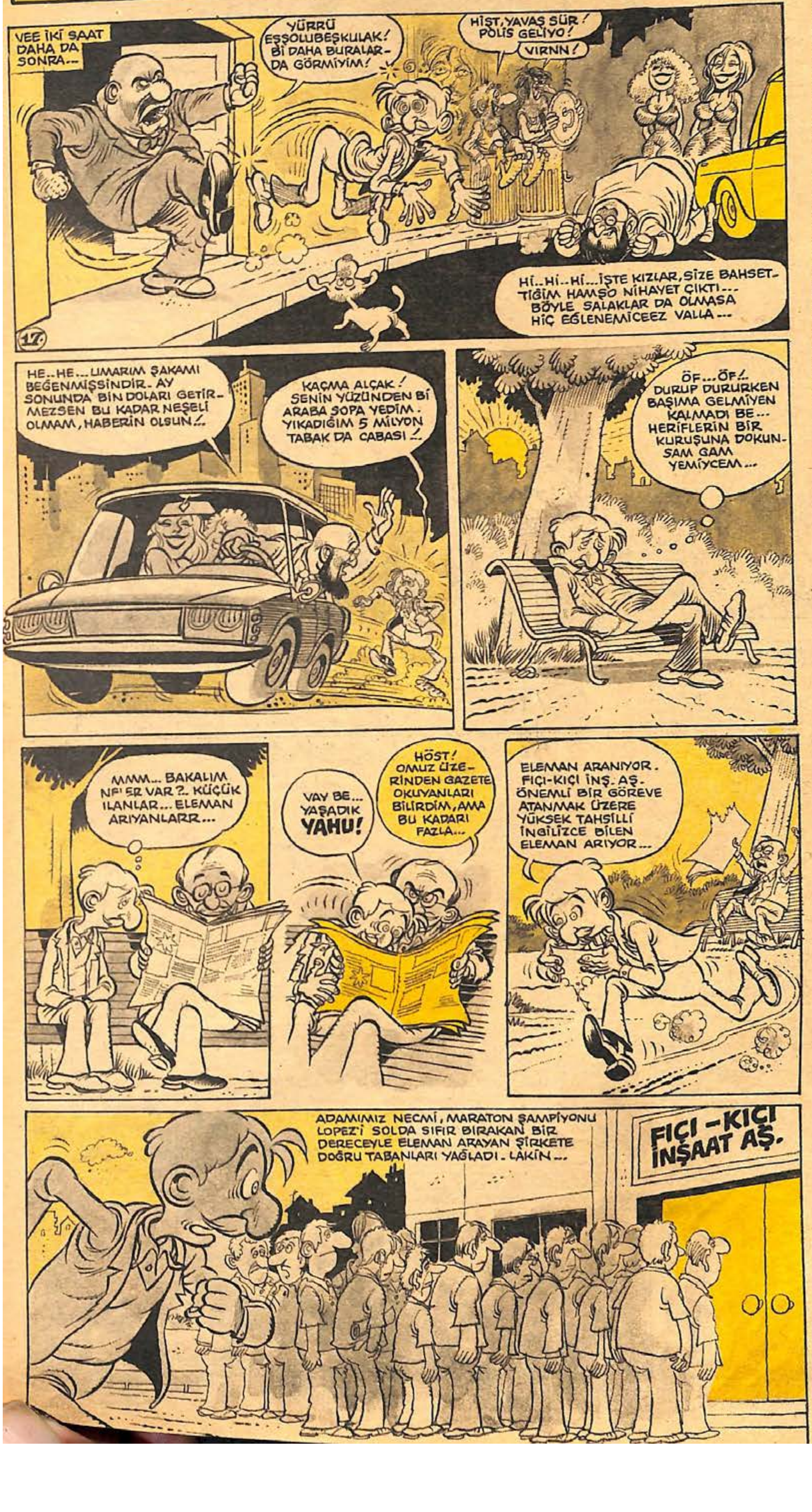

Biraz da savaşalım...

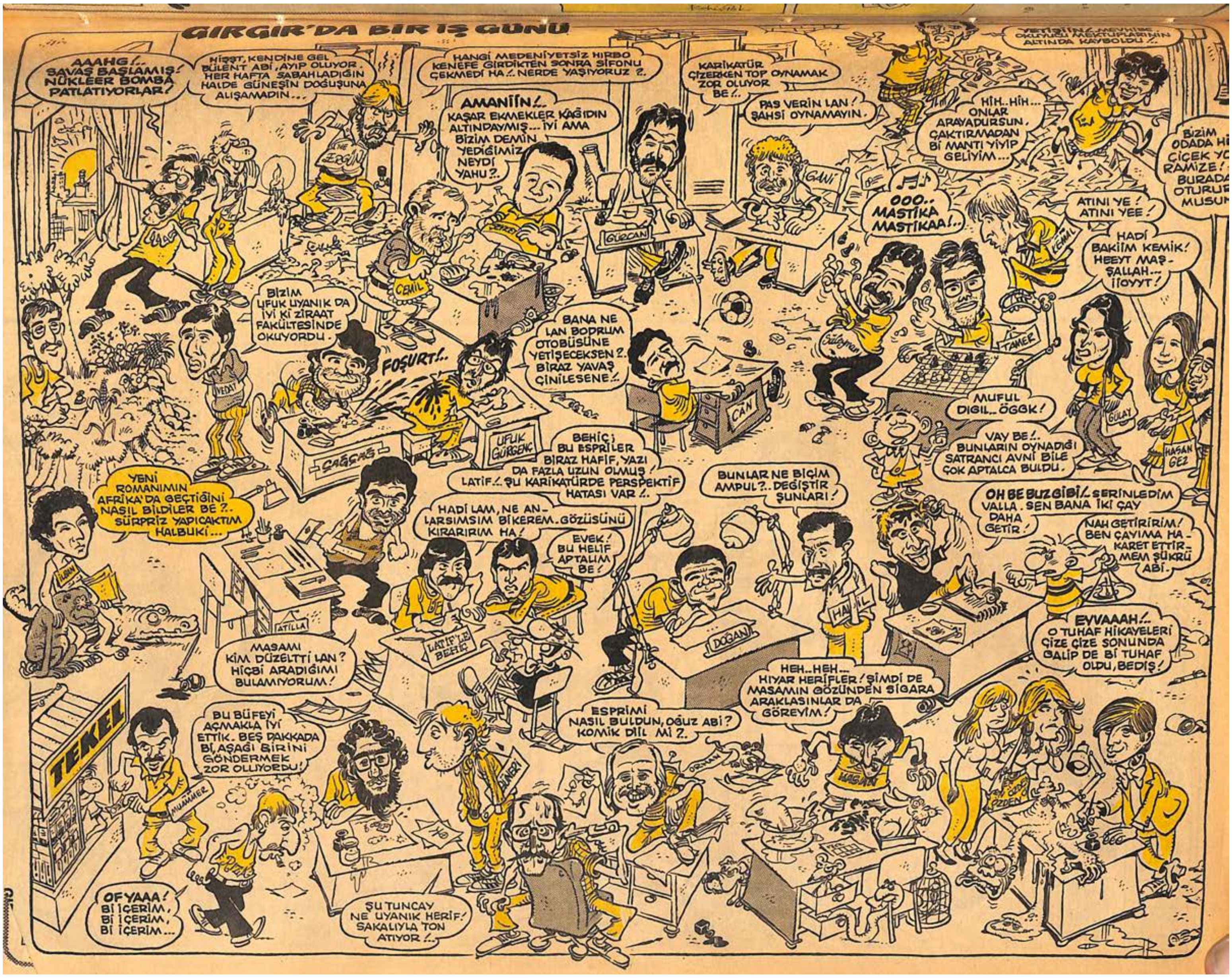
GIRGIR'DA BİR İŞ GÜNÜ
AAAHG!.. SAVAŞ BAŞLAMIŞ! NÜKLEER BOMBA PATLATIYORLAR!
HIŞŞT, KENDİNE GEL BÜLENT ABİ, AYIP OLUYOR. HER HAFTA SABAHLADIĞIN HALDE GÜNEŞİN DOĞUŞUNA ALIŞAMADIN...
HANGİ MEDENİYETSİZ HIRBO KENEFE GİRDİKTEN SONRA SİFONU ÇEKMEDİ HA!.. NERDE YAŞIYORUZ ?..
AMANİİN!.. KAŞAR EKMEKLER KAĞIDIN ALTINDAYMIŞ... İYİ AMA BİZİM DEMİN YEDİĞİMİZ NEYDİ YAHU?..
KARİKATÜR ÇİZERKEN TOP OYNAMAK ZOR OLUYOR BE!..
PAS VERİN LAN! ŞAHSİ OYNAMAYIN.
YETİŞİİN!.. MEVHİBE OKUYUCU MEKTUPLARININ ALTINDA KAYBOLDU!..
HİH..HİH... ONLAR ARAYADURSUN, ÇAKTIRMADAN Bİ MANTI YİYİP GELİYİM...
BİZİM ODADA Hİ... ÇİÇEK YO... RAMİZE!.. BURADA OTURUR MUSUN
OOO.. MASTİKA MASTİKAA!..
ATINI YE! ATINI YEE!
HADİ BAKİİM KEMİK! HEEYT MAŞ-ŞALLAH... İİOYYT!
BİZİM UFUK UYANIK DA İYİ Kİ ZİRAAT FAKÜLTESİNDE OKUYORDU.
FOŞURT!..
BANA NE LAN BODRUM OTOBÜSÜNE YETİŞECEKSEN ?.. BİRAZ YAVAŞ ÇİNİLESENE!..
MUFUL DIGIL.. ÖGGK!
VAY BE!.. BUNLARIN OYNADIĞI SATRANCI AVNİ BİLE ÇOK APTALCA BULDU.
YENİ ROMANIMIN AFRİKA'DA GEÇTİĞİNİ NASIL BİLDİLER BE ?.. SÜRPRİZ YAPICAKTIM HALBUKİ...
BEHİÇ; BU ESPRİLER BİRAZ HAFİF, YAZI DA FAZLA UZUN OLMUŞ! LATİF!.. ŞU KARİKATÜRDE PERSPEKTİF HATASI VAR!..
HADİ LAM, NE AN-LARSIMSIM BİKEREM. GÖZÜSÜNÜ KIRARIRIM HA!
EVEK! BU HELİF APTALIM BE!
BUNLAR NE BİÇİM AMPUL?.. DEĞİŞTİR ŞUNLARI!
OH BE BUZ GİBİ!.. SERİNLEDİM VALLA. SEN BANA İKİ ÇAY DAHA GETİR!
NAH GETİRİRİM! BEN ÇAYIMA HAKARET ETTİRMEM ŞÜKRÜ ABİ.
MASAMI KİM DÜZELTTİ LAN? HİÇBİ ARADIĞIMI BULAMIYORUM!
EVVAAAH!.. O TUHAF HİKAYELERİ ÇİZE ÇİZE SONUNDA GALİP DE Bİ TUHAF OLDU, BEDİŞ!
HEH..HEH... HIYAR HERİFLER! ŞİMDİ DE MASAMIN GÖZÜNDEN SİGARA ARAKLASINLAR DA GÖREYİM!
BU BÜFEYİ AÇMAKLA İYİ ETTİK. BEŞ DAKKADA Bİ, AŞAĞI BİRİNİ GÖNDERMEK ZOR OLUYORDU!
ESPRİMİ NASIL BULDUN, OĞUZ ABİ? KOMİK DİİL Mİ ?..
TEKEL
OF YAAA! Bİ İÇERİM, Bİ İÇERİM, Bİ İÇERİM...
ŞU TUNCAY NE UYANIK HERİF! SAKALIYLA TON ATIYOR!..

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

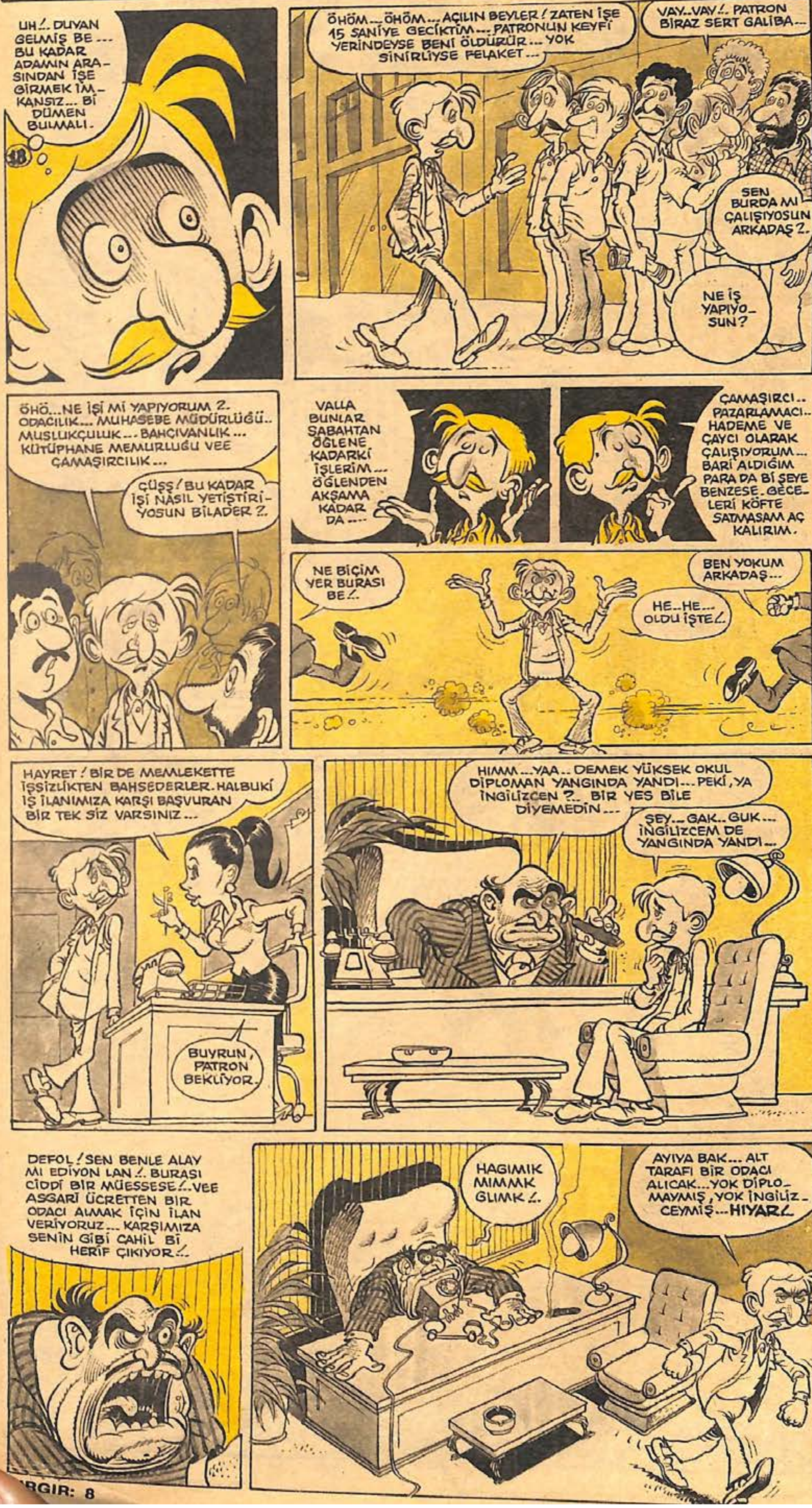

GIRGI

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

●Bir filmin kesintisiz oynatılmasını sağlaya Tunca Toskay, çalışanları sessiz sedasız Üstelik yerlerine bir sürü eski militanı dol

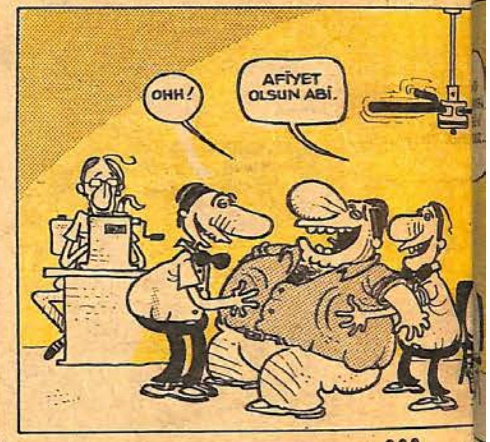

"UYUM KURSU"NA GİDEN KÜÇÜK BİR ALMANCIYLA KONUŞTUK...

Almanya dönüşü işçi ailelerimizin çocukları Bakanlık tarafından açılan uyum kurslarına alınıyorlar. Kursa gidip ülkemize uyum sağlamaya çalışan küçük kardeşlerimizinden birisiyle sizin için konuştuk.

-Merhaba Müfit nasılsın?
-İyidir be moruk...
-Anlamadım..
-Büyüyünce anlarsın.. İyi mi?
-Biz dönüşünde, burada ne gibi sorun...
-Şrak.. Bugün cuma enseleri kapat
-He he.. Çok şakacısın.
-Vapur tarifelerini ıspırıttırdın mı?
-Haa?
-Zzzt.. Sebayi düü. Hi hi hi..
-Başlıycam ama..
-Naapalım abi buralara alışmaya çalışıyoruz..
-Uyum kurslarına gitsene.. Bakanlık sizin için kurs açtı..
-İşte o kurslara giderken yolda öğrendim bunları..
-Peki kursta neler öğrendin?
-Kızların etekleri diz kapağının 27 milimetre altında olucak.. Kot pantolon yasak.. Favoriler kulakmemesinin 4 santim üstünde olucak. Tuvalette sigara içeni yakalarlarsa fena yapıcaklar. Kursun hademesi Haydar bir markı 135 liradan alıyor.
-Bravo bir sürü şey öğrenmişsin.. Müfit'ciğim çevrendekilerle anlaşabiliyor musun?
-Yok abi be.. Baya güç oluyor. Daha Kapıkule gümrüğünde anlaşamadık. Görevlinin birisi "Sizin arabanın tekerleğine bin mark sıkışmış gitmiyor.. Kenara çekin beklesin biraz" dedi. Biz bir şey anlamadık. Babamla arabanın tekerleğini söktük, çıkardık bin mark filan yok.
-Eee?
-Adama gidip, "Sizi anlayamadık abi, arabanın tekerleğine bir şey sıkış mamış" dedik. Sonra adam, "At bi kaç kuruş ta kahve içelim, şimdi anladın mı" dedi. Sen anladın mı abi?
-Yok valla..
-He he.. Senin de uyum kurslarına gitmen gerekli.. Adam bizden rüşvet istiyormuş. Sonra gazetelerde okuduk tutuklamışlar. Ancak anlayabildik.
-Oh olsun. Müfit hiç Alman arkadaşlarını özlüyor musun?
-Tabi.. Ama sık sık mektuplaşıyoruz. Bir tane Müller vardı. Üst mahalleden arkadaşım. Bize gelip mantı yerdi, tarhana içerdi. Hatta benle beraber sünnet olmak istemişti. Sonra bir Helmut amca vardı. Hiç unutmam bi keresinde babamla cuma namazına gitmişti. He he he..
-Eee özlüyor musun onları?
-Geçende mektupta yazmışlardı ikisi de Almanya'da açılan uyum kurslarına gidiyorlarmış.
-Oradada mı kurs varmış?
-Öyleymiş onları da tekrar Alman toplumuna uydurabilmek için kurs açmışlar. Garipler bize öyle alışmışlardı ki..
-Yeniden Almanya'ya dönmek ister miydin?
-Öyle bir şey mi var? Dönersem 10.500 mark dönüş pirimi isterim.
-Ha ha olur mu canım?
-Olur tabi, elin Derwall'ine Galatasaray bir sürü geliş primi vermiş ya.. Uyumsuz herifler. Neyse labzıttın mı?
-Ne?
-Zzzt. Sebayi dü.. Ben artık kaçıyım abi..
-Oldu söyleşi için teşekkürler.
-Bişi hefenk...
-Yemez.. Sebayidüymüş...

ATİLLA ATALAY

HER KÖYE BİR FABRİKATÖR ÇOCUĞU

İbrahim Ethem Çelik

Şehir dışı yollarda, yolun solundan yürünmesi gerektiğinden habersiz bir köylünün yanından geçerken bir kez daha bastım kornaya. Adamın bacakları diz çukurundan geriye doğru yüzyirmi derecelik bir açı yapmıştı ki, bu oldukça yorgun olduğunun bir işaretiydi. Bense dört tekerleğin üzerindeydim. Halime şükrettim. Ancak bir an sonra motordan şimdiye kadar hiç duymadığım sesler gelmeye başlayınca şükretmek için ne kadar erken davrandığımı anladım. Altımdaki külüstür son bir silkinişle ileri atıldı. Sonra depar yapmış bir atlet gibi yavaşladı ve durdu. Dikiz aynasından, biraz önce yanından geçtiğim köylünün oflaya, puflaya arabaya doğru koştuğunu gördüm. Onu almak için durduğumu sanıyordu. Yanılmamısım.

—"Sağol beyim" diyerek yanıma oturdu.

—"Köy iki kilometre kadar uzakta" dedi sonra...

—"İyi yürüyerek iki saatte varırız" dedim

Benim külüstürün bozulduğunu anlamıştı.. Arabayı bilek gücüyle sağa parkedip, uyarı sinyallerini de yerine bıraktıktan sonra yola koyulduk.

Yürürken köyde arabadan anlayan birisini bulabileceğimizi düşünüyordum.

—"Yangın var herhalde?" İleride göğe karışan koyu, siyah dumanı işaret ediyordum.

—"Yok." dedi Ramazan.

Adı Ramazan'dı. Elli yaşındaydı. Ömrünün on yılı büyük şehirlerde geçmişti. İnsanları seviyordu. Bir de konuşmayı.

—"Köyde çimento fabrikası mı?" Şaşırmıştım. Durdum, o da durdu. Bana dönüp:

—"Sabret hele." dedi. "Bir de köyü gör hele"

Yaklaşık on dakika sonra ne demek istediğini anladım. Denize değil, ama yeşile umduğumdan erken kavuşmuştum. Fabrika, yolun hemen sağ yanındaydı. Yolun sol yanından beş-altıyüz metre kadar uzakta ise yeşillikler içinde bir inci tanesi gibi parıldayan köy bulunuyordu. Anayol ile köyün arası hemen hemen tam orta yerinden nazlı nazlı akıp giden bir çayla ikiye bölünmüştü. Çayın üzerinde bu gibi yerlerde hiç de görmeye alışık olmadığım türden bir köprü vardı. Daha ilk bakışta en son teknikle yapılmış bir mühendislik harikası olduğunu farketmiştim.

Köprüyü incelemeyi bırakınca, köye kadar uzanan asfalt yol çarptı gözüme. Büyük bir olasılıkla yol, köyün içinde de devam ediyordu. Asfalt yolu bakışlarımla izleyerek köyü yakaladım. Evlerin hepsi tek katlı, sarı ve mavi boyalıydı. Ve... Ve sanki çalıştığım şirketin yurt dışında çeşitli ülkelerde inşa ettirdiği depreme dayanıklı ev tiplerine benziyordu. Biraz daha dikkat edince tüm şüphelerim dağıldı. Gördüğüm evler, dünyada deprem kuşağı sayılan bölgelerde yapılan standart evlerdendi. Bunları biz yapmamıştık. Yurt içinde yapacak başka şirkette olmadığına göre yabancı bir şirket tarafından gerçekleştirilmişti.

Hemen hemen her evin çatısından bir televizyon anteni uzanıyordu. Televizyon olduğuna göre elektrikte vardı köyde.

Ellerimi belime dayamış, beni şaşkınlığa ve heyecana boğan manzarayı seyrediyordum. Ramazan'ın sesiyle kendime geldim.

—"Biraz dinlensek." diyordu, eliyle ilerdeki taşı göstererek.

Yürüdük. Otururken:

—"Fabrika size çok şey kazandırmış anlaşılan." dedim. "Köyde işsiz genç kalmamıştır."

—"Köyden bir kişi bile çalışmıyor fabrikada." dedi. "İşçiler 35-40 kilometre kadar uzaktaki şehirden gelirler. Fabrikanın yararını inkar edemem ama, övünmek gibi olmasın bütün her şeyi gördüğün ikiyüzelli hanelik köyün muhtarı olan ben ve yaptığı iyilikten habersiz bir çocukla birlikte gerçekleştirdik. Fabrikatörün çocuğuyla yani."

—"Fabrikatörün çocuğu mu?"

—"Fabrikatörün çocuğu ya. Uzun hikayedir. Eğer dinlemek istersen.."

—"İsterim tabi."

—"Üç yıl önce bir sabah" dedi, ceketinin cebinden sigara paketini çıkarırken, "Gürültülerle uyandık. Deprem falan oluyor sandık önce. Sonra köycek yolun öte yanına koştuk. Yakar mısın?"

—"Kullanmıyorum."

—"İyi ediyorsun" dedi, sigarasını yakarken. "Zararlı meret, ama n'aparsın alıştık bir kere. Ha, ne diyordum? Yolun öte yanında bir faaliyet, bir faaliyet ki, sorma. Bir yaz böyle gitti. İşsiz güçsüz köylüye de eylence çıktı. İnanır mısın beyim dört ayda yolun öte yanında koskocaman bir fabrika yükseliverdi. Sonradan öğrendik, sahibi yüklü bir mirasa konmuş. Şöyle böyle değil ha. Bunun gibi yirmi fabrika daha kuracak kadar büyük bir mirasmış bu. Şimdi sana bir soru. Şehirden bu kadar uzakta olan bir fabrikanın sahibi nerede oturur? Şehirde diyecen, değil mi? Değil.. Lüks bir apartman katı, şehrin en işlek caddelerinden birinde yazıhane. Değil işte. Bizim fabrikatör burada oturur. Bak."

Eliyle, fabrikanın epey arkalarında, bunca yeşilliğin içersinde zor farkedilen, yalnızca çam ağaçlarının hakim olduğu bir yeri işaret ediyordu. Biraz dikkat edince, ağaçların bir bohça gibi sarıp sarmaladıkları tek katlı ama oldukça geniş bir alana yayılmış evi farkettim.

—"Aha orada oturur bizim fabrikatör. İster doğaya hayranlık de, ister şehire nefret de, ama bizim fabrikatör orada oturur işte: Karısı ve tek oğlu ile."

—"Hala anlayamadım. Fabrikatörün çocuğu nasıl..."

Elini kaldırıp, lafı ağzıma tıkadı:

—"Siz şehirliler çok sabırsızsınız." dedi hemen hemen bitmiş sigarasını parmaklarının ucuna sıkıştırıp, fırlatırken. Sonra:

—"Bizim fabrikatör" diye sürdürdü konuşmasını, "Her şeyi hesaplamıştı, ama bir şey dışında: Çocuk. Okula başlaması gerekiyordu. Duyduk ki, şehirde bir oku
racakmış, bir de özel şoför tutacak
cuğu her gün getirip, götürmesi iç
işin tam bu noktasında kadın, yar
duruma ağırlığını koyuyor. Haklı
gün onca yolu git, gel. Bizim bural
sık sık kaza olur. Neyse beyim, sö
fazla uzatmayayım. Bir gün, bir de
bizim on yıl önce imeceyle yaptığım
öğretmen yokluğundan iki ayda viran
ca köylünün hela niyetine kullanma
ladığı okul binası bir hafta da pırıl pı
O bir şey değil de, onca yıldır vilaye
lah rızası için köyümüze bir öğretme
yalvarır dururuz, aldıran olmaz. Okul
nın bittiğinin ertesi günü köye bir de
öğretmen birden gelmez mi? Köylü
tenden hiç bir şey anlamıyor. Ama bi
sonra okullar açılıp da bizim fabrik
oğlu cicili bicili elbiseleriyle sökün
ben her şeyi anladım. Sonra beyim,
şu ince zekam ve çocuk sayesinde
adam etmeye koyuldum. Önce yolu ha
cektim. Hallettim de. Bizim manda d
den çarıklarımıza bile bana mısın der
yola, ben de biraz çivi, biraz taş ilave
ce, okula yayan gidip, gelen çocuğu
para etmez ayakkabılarını delip geç
günde. Bir hafta içinde de çocuğun t
ları falakaya yatırılmışcasına şişip,
oldu. Bizim asfalt yol böyle ortaya çıkt
Ondan sonra da köprü meselesine el a
Şimdiki haline bakıp, aldanma sakın h
rat köprüsü gibiydi eskiden. Çok bebe
dik bu köprüde beyim. Dinlemediler f
larımızı. Ama bir gün, bir fabrikatörün ç
ğu üstü başı sırılsıklam (Tabi benim
ğımda) evine dönünce köprü meselesi
halletmiş olduk. Eh, çocuğun ıslanma
az biraz yardım etmiştim gerçi ya, o k
da olsun, değil mi? Aslında sayın fabri
rümüzün evine yaptığım bu kısa ziyare
na çok şeyler öğretmişti. Adam, öyle
düşkündü ki çocuğuna, hiç sorma. H
haşa, Tanrı peygamberini sevmez b
Bunu anlayınca işlerim yarı yarıya kolay
tı. Artık, geceleri elimde kağıt kalem kö
ihtiyaçlarını sıralıyor, her bir ihtiyaç
çevireceğim dümenleri düşünüyordum
lambasının titrek ışığında. Bir yandan
hayatını kurtardığım (!) çocukla samimiy
mi ilerletmek için var gücümle çabalı
dum. Sevmeye başlamıştım keratayı da.

Birgün, çocuğun evindengetirdiği yemeğe tebeşir to- karıştırırken içim sızlamadı desem yalan olur. Ama bu sayede on beş gün sonra köyümüz sağlık kavuşuyordu. Bir doktorla, bir hemşire de müessese- hediyesi. Bu sırada köylü de yavaş yavaş uyanmaya başlamıştı. Uyanmamak için su katılmamış salak olması insanın. Bu sefer köycek yüklenmeye başladık. En ca, en hinoğluhin planlar çıkıyordu ortaya. Çocukta ne- bilinmez, köylüyü bir seviyordu ki sorma. Tabi köylü de çocuğumuz gibi olmuştu artık .Babası çocuğunun her ne "He" dediğinden bazı geceler onu köyde misafir yorduk. İşte bu gecelerden birinde çocuk karanlıkta haya- gördüğünü sandı (!). Yine ne gariptir ki (!) köyde bir dam- yaz kalmamıştı. Çocuk da ille ışık isterim diye tutturuyordu. elektriğimiz oluverseydi. Oldu da. Yıllardır hemen burnu- dibinden geçen ana şebekeden bir hat çektirememiş- Ama bir fabrikatör çocuğu, "İle de ışık isterim" diye tuttu- akan sular duruverdi.Zekamız bir yana, Tanrı da yardım yor değildi bize hani. Geçen yaz bir iki sallandı buraları, rem oldu anlayacağın. Çok şiddetli değildi ya, yine de beş yitirdik. "Ya yine olursa" diye düşünmüş bizim fabrikatör, de çocuğum köydeyken. Neyse..Bir yaz dışarda yattık yaz sonunda depreme dayanıklı evlerimize kavuşmuş- Sonra sonra plan kurmayı bıraktık. Her şey kendiliğinden yordu artık.Çocuk kendisine mutlaka gereken bir kitabı bu- yordu. Hoop, Kütüphane.Film seyretmek istiyordu. Hoop, sinema salonu. Bir akşam köyde yediği sıcaktan kokmuş ye- meklerden midesi bozulunca köye buzdolabı yağdı. çıklığında, tek bir yerde yatmak alışkanlığı yoktu ki, köyde kaldığı her akşam bir başkasının evinde misafir oluyordu"

Sustu:Hayretten bir karış açılmış ağzıma bakıp:

"Daha ne konuşturursun beni beyim" dedi. "Birazdan göreceğin her şey bu çocuk sayesinde oldu işte.Şu sıralar kanalizasyon projesi üzerinde çalışıyorum.Kendiliğinden olacağı yok bu işin."

Yerinden doğruldu Kendimi toparlayıp, peşinden seyirttim. Bir elini ağzının içine sokup:

"Çürümeye başlamış" dedi. "Dolgu yaptırsam iyi olacak."

Nerede yaptıracağını sormak için zahmet etmedim.

"Arabayı merak etme sakın. Şimdi köyde çocuğun kulağına fısıldarım, hemen babasına bir haber uçurur. Bizim evde videoda bir film seyretmeden senin arabayı onarmış olurlar."

durdu.Yarattığı köye bakarken gözleri övünçle parlıyordu.

"Her köye bir okul, her köye bir hastane.Hepsi palavra bunların." dedi."Onu, bunu bilmem.Her köye bir fabrikatör çocuğu beyim, her köye bir fabrikatör çocuğu."

BİTTİ

MUHLİS BEYDEN ZEKA FIŞKIRMALARI

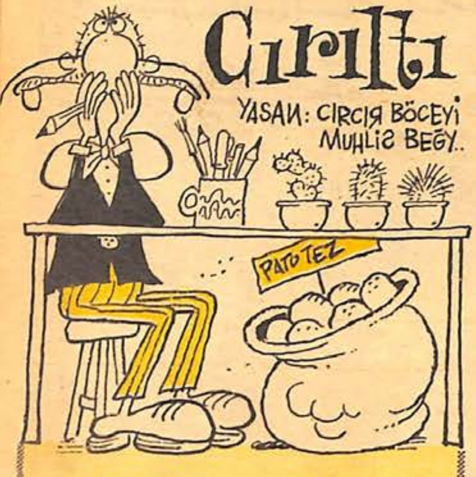

Kulakların çınlasın Sayım Papandireyu...

Sağıl sultan bile duymuştul. Bundan birkaç gün evvelisi Yunanistan'dan tavalık patates almıştık. Devlet patates ofüsü'nün kamyon ve tirleri ile Türküyeye getirilen patataslar Delikule sinir kapısında biras bekletildikten somra Kumgurgaz yoluyla geze geze İstanbula getirildi. Bu arada ''Patatas seçme ve oyma'' uzmanları yapılan komnükasyonlar sonucu patatislerin böcekli olduğunu belirlediler. Şimdik bir de ben, bu konudaki acizane fükürlerimi sunacağım.

Bir kere bis patatasları Yunanistandan almakla hatağ ettik. Neden diyeceksiniz. Çümkü ben Beşiktaş pazalında çok taha ucuz ve tağze patataslar gördümdü. (Beşiktaş dedim de aklıma geldi, Sipol yazalları kupasısı Beşiktaşın diğil Fenerbağçe'nin hakkıydı.) Helneyse, ayrıca benim gördüğüm patataslar Jips cinsi, alelade diyebileceğim kadal harikulaladeydi. Diyer husuğsa gelinceee.. Zağten yunanistam'la eskiden beri al takke ver külahız..Bu yüzden onlardan patatas deyil takke almamız taha dovru olurdu. Biz de karşılıyında külah satalak ekönemik dengelence sağlayabilirdik. Patataslardan böcek çıkmasısı ise efes vericidir. Bu böceklel patatas soyan insanı ısırarak kudurtmazlal mı? Bunca böceğe filit mi dayanıl? Kilit vursanız mutfağa giremessiniz..Haydi bakalımlım.

Ben bu yüzden patlıcan, imambattı, karnıbattı, ve enginal'da yiyemiyolum. Patatastan böcek çıkınca tiskindim bir kele.

Hağkem Haksizdi

Sipol yazalları kupasısında yapılan para atışı hatağlarla doluydu. Bi kere para hağkemin diyildi. İkincisi parayı eliyle diğil sı[illegible]sıyla atması lağzımdı. Dok[illegible] harenketten biri [illegible] uzdem ha[illegible].

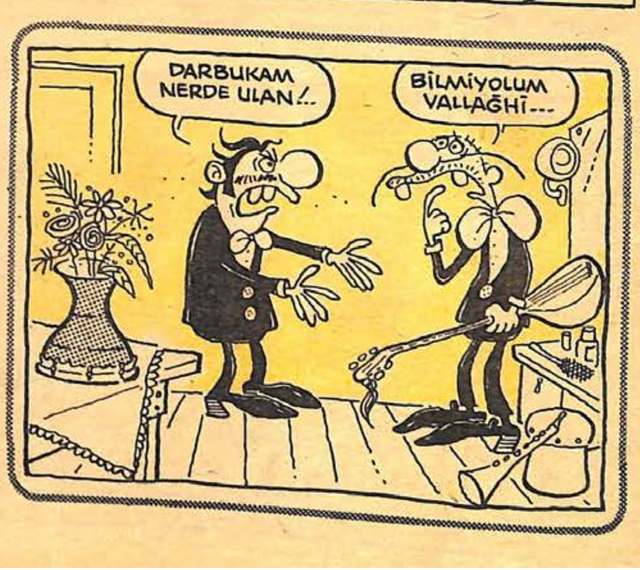

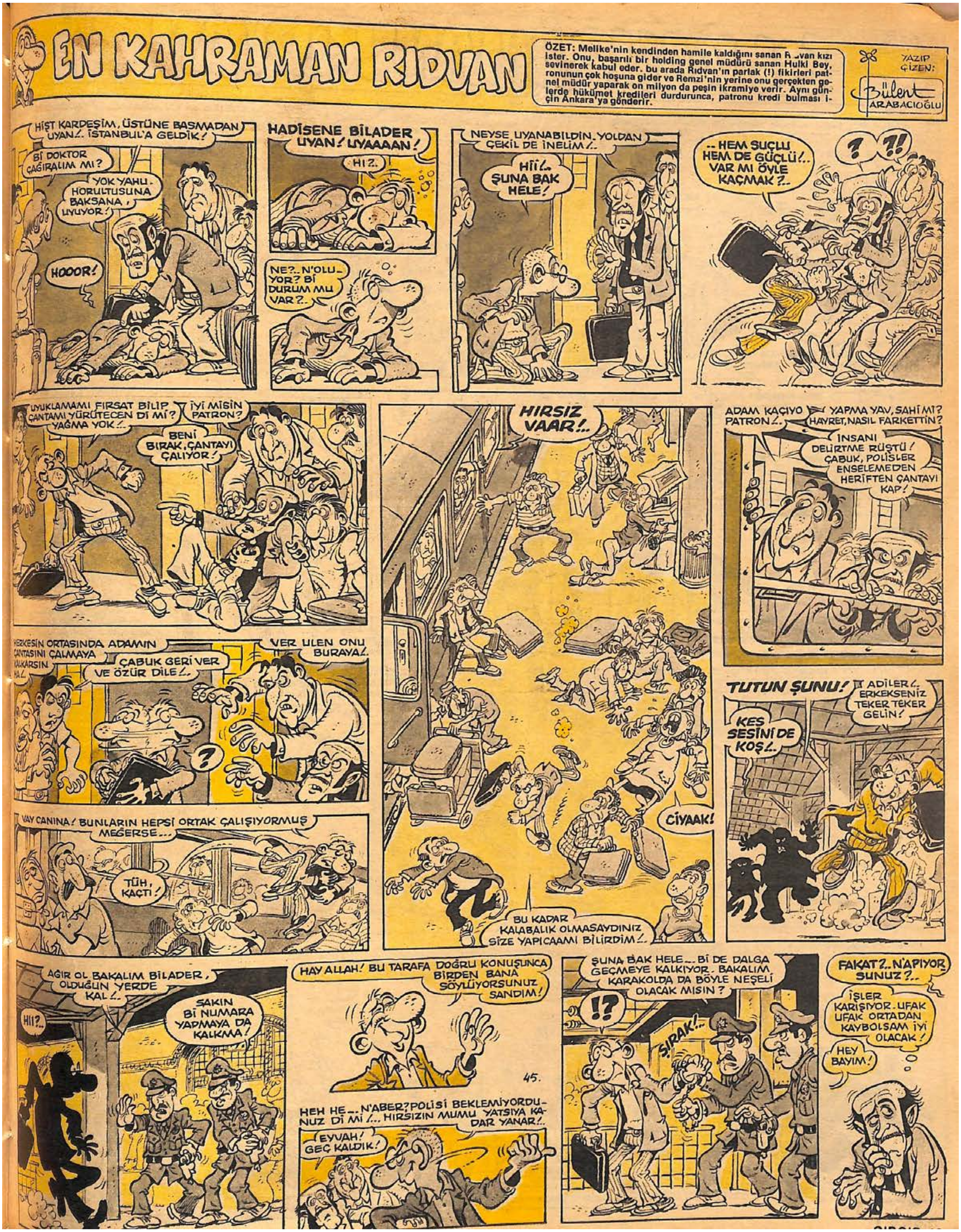
EN KAHRAMAN RIDVAN
ÖZET: Melike'nin kendinden hamile kaldığını sanan R‿van kızı ister. Onu, başarılı bir holding genel müdürü sanan Hulki Bey, sevinerek kabul eder. bu arada Rıdvan'ın parlak (!) fikirleri patronunun çok hoşuna gider ve Remzi'nin yerine onu gerçekten genel müdür yaparak on milyon da peşin ikramiye verir. Aynı günlerde hükümet kredileri durdurunca, patronu kredi bulması için Ankara'ya gönderir.
YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU
HİŞT KARDEŞİM, ÜSTÜNE BASMADAN UYAN!.. İSTANBUL'A GELDİK!
Bİ DOKTOR ÇAĞIRALIM MI?
YOK YAHU. HORULTUSUNA BAKSANA, UYUYOR!
HOOOR!
HADİSENE BİLADER UYAN! UYAAAAN!
HI?.
NE?.. N'OLUYOR? Bİ DURUM MU VAR?..
NEYSE UYANABİLDİN. YOLDAN ÇEKİL DE İNELİM!..
Hİİ!.. ŞUNA BAK HELE!
.. HEM SUÇLU HEM DE GÜÇLÜ!.. VAR MI ÖYLE KAÇMAK?..
?
?!
UYUKLAMAMI FIRSAT BİLİP ÇANTAMI YÜRÜTECEN Dİ Mİ? YAĞMA YOK!..
İYİ MİSİN PATRON?
BENİ BIRAK, ÇANTAYI ÇALIYOR!
HİRSIZ VAAR!..
BU KADAR KALABALIK OLMASAYDINIZ SİZE YAPICAAMI BİLİRDİM!..
CIYAAK!
ADAM KAÇIYO PATRON!..
YAPMA YAV, SAHİ MI? HAYRET, NASIL FARKETTİN?
İNSANI DELİRTME RÜŞTÜ! ÇABUK, POLİSLER ENSELEMEDEN HERİFTEN ÇANTAYI KAP!
HERKESİN ORTASINDA ADAMIN ÇANTASINI ÇALMAYA KALKARSIN HA!..
ÇABUK GERİ VER VE ÖZÜR DİLE!..
VER ULEN ONU BURAYA!..
?
VAY CANINA! BUNLARIN HEPSİ ORTAK ÇALIŞIYORMUŞ MEĞERSE...
TÜH, KAÇTI!
TUTUN ŞUNU!
ADİLER!.. ERKEKSENİZ TEKER TEKER GELİN!
KES SESİNİ DE KOŞ!..
AĞIR OL BAKALIM BİLADER, OLDUĞUN YERDE KAL!..
HII?..
SAKIN Bİ NUMARA YAPMAYA DA KALKMA!
HAY ALLAH! BU TARAFA DOĞRU KONUŞUNCA BİRDEN BANA SÖYLÜYORSUNUZ SANDIM!
45.
HEH HE... N'ABER? POLİSİ BEKLEMİYORDUNUZ Dİ Mİ!... HIRSIZIN MUMU YATSIYA KADAR YANAR!..
EYVAH! GEÇ KALDIK!
ŞUNA BAK HELE... Bİ DE DALGA GEÇMEYE KALKIYOR. BAKALIM KARAKOLDA DA BÖYLE NEŞELİ OLACAK MISIN?
!?
ŞIRAK!..
FAKAT?.. N'APIYORSUNUZ?..
İŞLER KARIŞIYOR. UFAK UFAK ORTADAN KAYBOLSAM İYİ OLACAK!
HEY BAYIM!

EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU
-- BAKIN, POLİSLER HIRSIZI YAKALADI. GELİN, ÇANTANIZI GERİ ALALIM!
NE?.. KİM?.. YANİ ŞEY... BEN SEYAHAT EDERKEN ÇANTA TAŞIMA ÂDETİM YOKTUR. BENİM DEĞİL...
TABİ DEĞİL. ÇÜNKÜ BENİM O!
YAV PATRON NE DEDİĞİNİN FARKINDA MISIN? BİRAZ EVVEL SENDEN YÜRÜTTÜ YA!..
SEVGİLİ RÜŞTÜ'CÜÜM. GECEKİ RÜYANI SONRA ANLATIRSIN...
KAPA GAGANI İNEK!
ING!..
ÇANTA, BU BAYIN, MEMUR BEY! O ADAM ÇALARKEN GÖZLERİMLE GÖRDÜM!
-- AYRIYETEN ZATEN ADAMIN SURATINDAN NE MAL OLDUĞU ŞAK DİYE ANLAŞILIYOR...
MAL SANA BENZER!
PEKALA, VER BAKİİM ŞUNU!
ŞİMDİ İKİNİZ DE SÖYLEYİN BAKALIM ÇANTADA NE VAR?
BEN NERDEN BİLEYİM
BEN BİLİ...
KEH... KÜH...
..YOR...
IH!..
YANİ BİLMİYOR..MUŞUM.
TAK!
DUYDUNUZ Dİ Mİ, BİLMİYORUM DEDİ... BAŞKA NE DİYEBİLİR Kİ?
AÇIN MEMUR BEY. İÇİNDE PARA OLDUĞUNU GÖRECEKSİNİZ.
PARAMI?
!
GERÇEKTEN DE PARA DOLUYMUŞ!
ÖHHÖ... ÖHÖ... NE DİYORDUM, ACABA ŞU BİLEĞİMDEKİ ZAMAZINGO NASIL ÇIKARILIYORDU?
İYİ DE BUNLARIN HEPSİ AMERİKAN DOLARI!.. BU NASIL İŞ?
?!
SİZİ DÖVİZ KAÇAKÇILIĞINDAN TUTUKLUYORUM!
ZATEN BEN SURATINDAN BELLİ DEMİŞTİM CANIM!
FAKAT Bİ YANLIŞLIK VAR MEMUR BEY!..
Bİ DAKKA!..
NE O, ARKADAŞ Bİ SUÇ FİLAN MI İŞLEDİ? ÇANTASINI KOMPARTIMANINDA UNUTMUŞ DA, ONU VERİİM DİYE GETİRDİM...
ÇANTAM!
BAKIN, İŞTE İÇİNDE PARALARIM VE ÇEK VAR!
EE? PEKİ BU DOLARLI ÇANTANIN SAHİBİ KİM?
VALLA YANLIŞLIKLA BENİMKİ DİYE...
...ŞU BEYİN ÇANTASINI... AA.. FAKAT O BEYLER KAÇIYOR!
NEE? HEY, DURUN!
KANUN NAMINA DURUN DİYORUM!..
Ertesi gün...
AAA?. FAKAT BU RIDVAN DEĞİL Mİ?
GÜNAYDIN
Haydarpaşa istasyonundaki operasyonda
DÖVİZ KAÇAKÇILARI KISKIVRAK YAKALANDI
Bir holding genel müdürü sayesinde yakalanan suçlular O ADAM OLMASAYDI ŞİMDİ MİLYARDERDİK dediler...
VALLA O!
AH!.. MELİKE ŞIRFINTISI OLMASAYDI BİRBİRİMİZİ DAHA İYİ TANIYABİLİR, KİMBİLİR BELKİ DE BENİMLE EVLENİRDİ.
HEYHAAAT! ALINYAZIMIZ BÖYLEYMİŞ...
Haftaya: HICRAN...

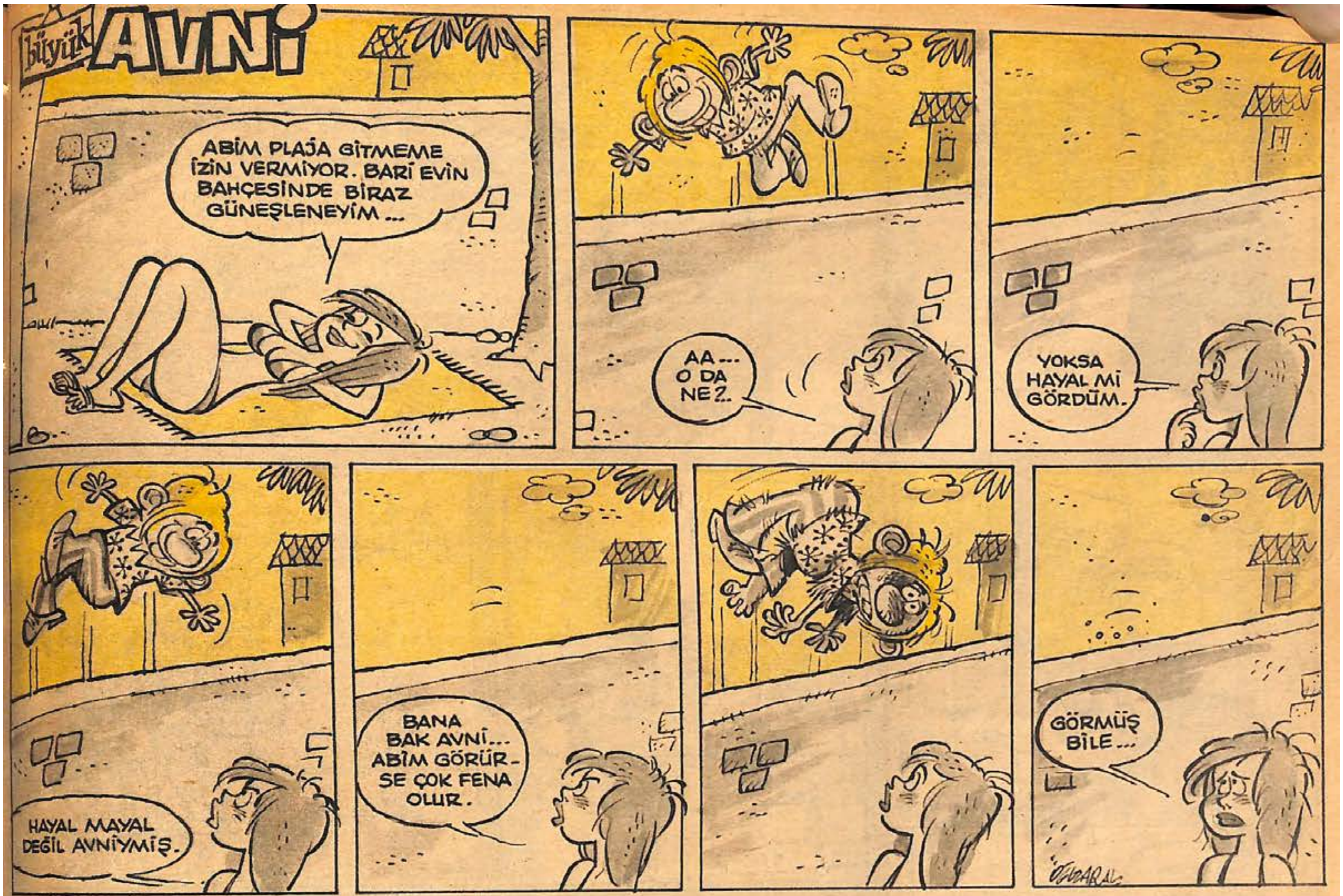
büyük AVNİ
ABİM PLAJA GİTMEME İZİN VERMİYOR. BARİ EVİN BAHÇESİNDE BİRAZ GÜNEŞLENEYİM...
AA... O DA NE?.
YOKSA HAYAL Mİ GÖRDÜM.
HAYAL MAYAL DEĞİL AVNİYMİŞ.
BANA BAK AVNİ... ABİM GÖRÜRSE ÇOK FENA OLUR.
GÖRMÜŞ BİLE...

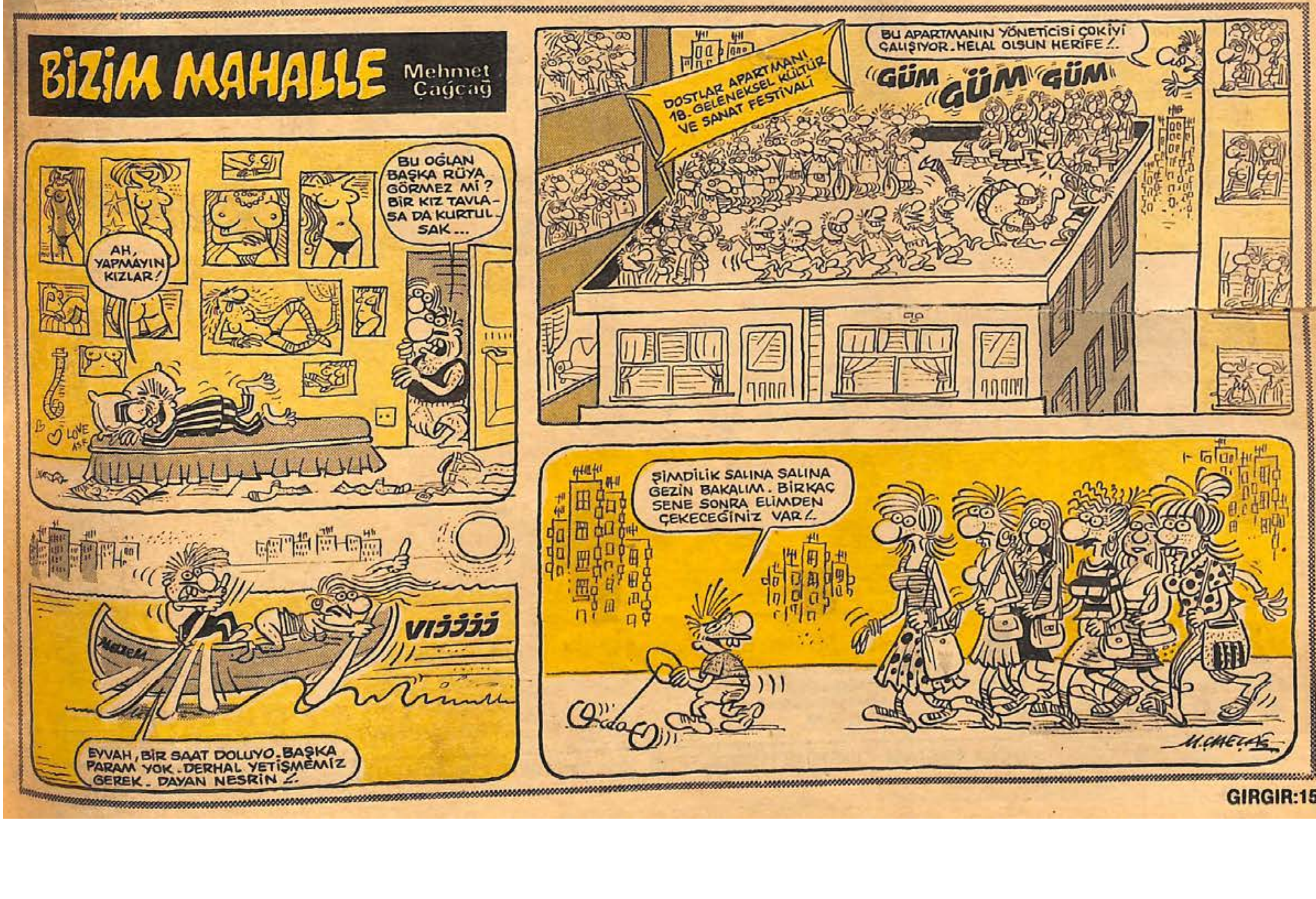
BİZİM MAHALLE
Mehmet Çağçağ
BU OĞLAN BAŞKA RÜYA GÖRMEZ Mİ? BİR KIZ TAVLASA DA KURTULSAK...
AH, YAPMAYIN KIZLAR!
LOVE
DOSTLAR APARTMANI 18. GELENEKSEL KÜLTÜR VE SANAT FESTİVALİ
BU APARTMANIN YÖNETİCİSİ ÇOKİYİ ÇALIŞIYOR. HELAL OLSUN HERİFE!.
GÜM GÜM GÜM
VIJJJJ
EYVAH, BİR SAAT DOLUYO. BAŞKA PARAM YOK. DERHAL YETİŞMEMİZ GEREK. DAYAN NESRİN!.
ŞİMDİLİK SALINA SALINA GEZİN BAKALIM. BİRKAÇ SENE SONRA ELİMDEN ÇEKECEĞİNİZ VAR!.

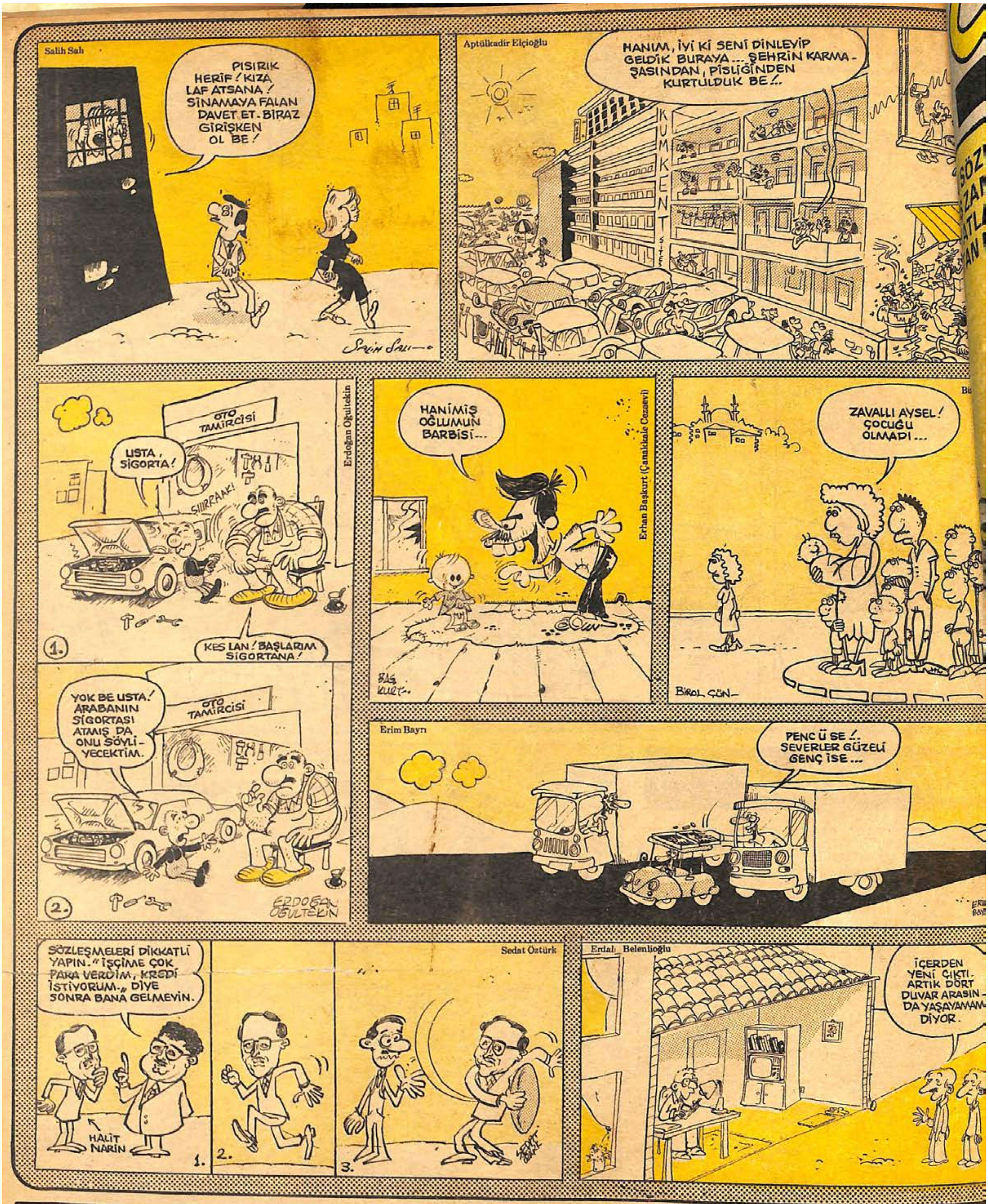

GIRGIR
YIL : 13
SAYI : 625
26 AĞUSTOS 1984 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: MUAMMER BARUTÇ

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul Tel:528 50 00

UÇAK POSTASI: KIBRIS 40 TL.İNGİLTERE: 50 p.AMERİKA: 1.5$.ALMANYA: 2 DM.HOLLANDA 2F.FRANSA